

1. В те дни, когда не было царя у Израиля, жил один левит на склоне горы Ефремовой. Он взял себе наложницу из Вифлеема Иудейского.

УПО: І сталося тими днями, а царя в Ізраїлі не було і був один Левит прихосько на узбіччях Єфремових гір. І взяв він собі жінку наложницю з Юдиного Віфлеему.

KJV: And it came to pass in those days, when there was no king in Israel, that there was a certain Levite sojourning on the side of mount Ephraim, who took to him a concubine out of Bethlehemjudah.

2. Наложница его поссорилась с ним и ушла от него в дом отца своего в Вифлеем Иудейский и была там четыре месяца.

УПО: А наложниця його чинила перелюб при ньому, та й пішла від нього до дому свого батька, до Віфлеему Юдиного, і була там чотири місяці часу.

KJV: And his concubine played the whore against him, and went away from him unto her father's house to Bethlehemjudah, and was there four whole months.

3. Муж ее встал и пошел за нею, чтобы поговорить к сердцу ее и возвратить ее к себе. С ним был слуга его и пара ослов. Она ввела его в дом отца своего.

УПО: І встав її муж та й пішов за нею, щоб поговорити до серця її, щоб вернути її, а з ним був слуга його та пара ослів. І вона ввела його до дому батька свого. І побачив його батько тієї молодій жінки, та й радісно вийшов назустріч йому.

KJV: And her husband arose, and went after her, to speak friendly unto her, and to bring her again, having his servant with him, and a couple of asses: and she brought him into her father's house: and when the father of the damsel saw him, he rejoiced to meet him.

4. Отец этой молодой женщины, увидев его, с радостью встретил его, и удержал его тесть его, отец молодой женщины. И пробыл он у него три дня; они ели и пили и ночевали там.

УПО: І тримав його тесть його, батько тієї молодій жінки, і сидів із ним три дні, і їли й пили вони та ночували там.

KJV: And his father in law, the damsel's father, retained him; and he abode with him three days: so they did eat and drink, and lodged there.

5. В четвертый день встали они рано, и он встал, чтоб идти. И сказал отец молодой женщины зятю своему: подкрепи сердце твое куском хлеба, и потом пойдете.

УПО: І сталося четвертого дня, і повставали вони рано вранці, та й встали, щоб іти. І сказав батько тієї молодій жінки до зятя свого: Підкріпи своє серце кавалком хліба, а

потім підете.

KJV: And it came to pass on the fourth day, when they arose early in the morning, that he rose up to depart: and the damsel's father said unto his son in law, Comfort thine heart with a morsel of bread, and afterward go your way.

6. Они остались, и оба вместе ели и пили. И сказал отец молодой женщины человеку тому: останься еще на ночь, и пусть повеселится сердце твое.

УПО: І сіли вони, і обоє разом їли та пили. А батько тієї молоді жінки сказав до того чоловіка: Зволь же й переночуй, і нехай буде добре тобі на серці!

KJV: And they sat down, and did eat and drink both of them together: for the damsel's father had said unto the man, Be content, I pray thee, and tarry all night, and let thine heart be merry.

7. Человек тот встал, было, чтоб идти, но тесть его упросил его, и он опять ночевал там.

УПО: Але встав той чоловік, щоб іти, а тесть його сильно просив його. І вернувся він, і переночував там.

KJV: And when the man rose up to depart, his father in law urged him: therefore he lodged there again.

8. На пятый день встал он поутру, чтоб идти. И сказал отец молодой женщины той: подкрепи сердце твое [хлебом], и помедлите, доколе преклонится день. И ели оба они.

УПО: І встав він рано вранці п'ятого дня, щоб іти, а батько тієї молоді жінки сказав: Підкріпи ж своє серце! І зволікали вони аж до схилку дня, і їли обоє вони.

KJV: And he arose early in the morning on the fifth day to depart; and the damsel's father said, Comfort thine heart, I pray thee. And they tarried until afternoon, and they did eat both of them.

9. И встал тот человек, чтоб идти, сам он, наложница его и слуга его. И сказал ему тесть его, отец молодой женщины: вот, день преклонился к вечеру, ночуйте, пожалуйста; вот, дню скоро конец, ночуй здесь, пусть повеселится сердце твое; завтра пораньше встанете в путь ваш, и пойдешь в дом твой.

УПО: І встав той чоловік, щоб іти, він та наложниця його та слуга його. І сказав йому тесть його, батько тієї молоді жінки: Ось день схилився на вечір, переночуй же! Ось день кладеться, ночуй тут, і нехай буде добре тобі на серці! І встанете взавтра рано, у дорогу свою, та й підеш до намету свого.

KJV: And when the man rose up to depart, he, and his concubine, and his servant, his father in law, the damsel's father, said unto him, Behold, now the day draweth toward evening, I pray you tarry all night: behold, the day groweth to an end, lodge here, that thine heart may be merry; and to morrow get you early on your way, that thou mayest go home.

10. Но муж не согласился ночевать, встал и пошел; и пришел к Иевусу, что [ныне] Иерусалим; с ним пара навьюченных ослов и наложница его с ним.

УПО: Та той чоловік не хотів ночувати. І встав він та й пішов, і прийшов навпроти Євусу, це Єрусалим. А з ним пара нав'ючених ослів, і його наложниця з ним.

KJV: But the man would not tarry that night, but he rose up and departed, and came over against Jebus, which is Jerusalem; and there were with him two asses saddled, his concubine also was with him.

11. Когда они были близ Иевуса, день уже очень преклонился. И сказал слуга господину своему: зайдем в этот город Иевусеев и ночуем в нем.

УПО: Вони були при Євусі, а день дуже схилився. І сказав слуга до пана свого: Ходім, і зайдімо до цього євусейського міста, та й переночуємо в ньому.

KJV: And when they were by Jebus, the day was far spent; and the servant said unto his master, Come, I pray thee, and let us turn in into this city of the Jebusites, and lodge in it.

12. Господин его сказал ему: нет, не пойдем в город иноплеменников, которые не из сынов Израилевых, но дойдем до Гивы.

УПО: І сказав до нього пан його: Не заходьмо до міста чужинців, бо вони не з Ізраїлевих синів, а перейдімо до Гів'и.

KJV: And his master said unto him, We will not turn aside hither into the city of a stranger, that is not of the children of Israel; we will pass over to Gibeah.

13. И сказал слуге своему: дойдем до одного из сих мест и ночуем в Гиве, или в Раме.

УПО: І сказав він до слуги свого: Ходім, і прийдемо до одного з тих міст, і переночуємо в Гів'ї або в Рамі.

KJV: And he said unto his servant, Come, and let us draw near to one of these places to lodge all night, in Gibeah, or in Ramah.

14. И пошли, и шли, и закатилось солнце подле Гивы Вениаминовой.

УПО: І перейшли вони та й пішли. А сонце зайшло їм при Гів'ї, що була Веніяминова.

KJV: And they passed on and went their way; and the sun went down upon them when they were by Gibeah, which belongeth to Benjamin.

15. И повернули они туда, чтобы пойти ночевать в Гиве. И пришел он и сел на улице в городе; но никто не приглашал их в дом для ночлега.

УПО: І зійшли вони туди, щоб увійти переночувати в Гів'ї. І він увійшов та й сів на майдані

того міста, та ніхто не брав їх до дому переночувати.

KJV: And they turned aside thither, to go in and to lodge in Gibeah: and when he went in, he sat him down in a street of the city: for there was no man that took them into his house to lodging.

16. И вот, идет один старик с работы своей с поля вечером; он родом был с горы Ефремовой и жил в Гиве. Жители же места сего были сыны Вениаминовы.

УПО: Аж ось старий чоловік іде ввечорі з поля з своєї роботи. А цей чоловік був з Єфремових гір, і він був приходько в Гів'ї. А люди того місця сини Веніяминові.

KJV: And, behold, there came an old man from his work out of the field at even, which was also of mount Ephraim; and he sojourned in Gibeah: but the men of the place were Benjamites.

17. Он, подняв глаза свои, увидел прохожего на улице городской. И сказал старик: куда идешь? и откуда ты пришел?

УПО: І звів він очі свої та й побачив того чоловіка мандрівника на міському майдані. І сказав той старий чоловік: Куди ти йдеш та звідки приходиш?

KJV: And when he had lifted up his eyes, he saw a wayfaring man in the street of the city: and the old man said, Whither goest thou? and whence comest thou?

18. Он сказал ему: мы идем из Вифлеема Иудейского к горе Ефремовой, откуда я; я ходил в Вифлеем Иудейский, а теперь иду к дому Господа; и никто не приглашает меня в дом;

УПО: А той до нього сказав: Ми переходимо з Юдиного Віфлеєму аж до узбіччя єфремових гір, звідти я. І ходив я аж до Юдиного Віфлеєму, і йду до Господнього дому, та нема нікого, хто взяв би мене до дому.

KJV: And he said unto him, We are passing from Bethlehemjudah toward the side of mount Ephraim; from thence am I: and I went to Bethlehemjudah, but I am now going to the house of the LORD; and there is no man that receiveth me to house.

19. у нас есть и солома и корм для ослов наших; также хлеб и вино для меня и для рабы твоей и для сего слуги есть у рабов твоих; ни в чем нет недостатка.

УПО: Є й солома, і паша для наших ослів, є хліб та вино мені й невільниці твоїй та слугі з твоїми рабами, не бракує жодної речі.

KJV: Yet there is both straw and provender for our asses; and there is bread and wine also for me, and for thy handmaid, and for the young man which is with thy servants: there is no want of any thing.

20. Старик сказал ему: будь спокоен: весь недостаток твой на мне, только не ночуй на улице.

УПО: І сказав той старий чоловік: Мир тобі, нехай уся недостача твоя на мені, тільки на майдані не ночуй!

KJV: And the old man said, Peace be with thee; howsoever let all thy wants lie upon me; only lodge not in the street.

21. И ввел его в дом свой и дал корму ослам [его], а сами они омыли ноги свои и ели и пили.

УПО: І він увів його до свого дому, і дав ослам корму, а самі вони пообмивали ноги свої та їли й пили.

KJV: So he brought him into his house, and gave provender unto the asses: and they washed their feet, and did eat and drink.

22. Тогда как они развеселили сердца свои, вот, жители города, люди развратные, окружили дом, стучались в двери и говорили старику, хозяину дома: выведи человека, вошедшего в дом твой, мы познаем его.

УПО: Коли вони звеселили серце своє, аж ось люди того міста, люди розпусні, оточили той дім та стукали в двері. І казали вони тому старому чоловікові, власникові того дому, говорячи: Виведи чоловіка, що увійшов до дому твого, і ми пізнаєм його!

KJV: Now as they were making their hearts merry, behold, the men of the city, certain sons of Belial, beset the house round about, and beat at the door, and spake to the master of the house, the old man, saying, Bring forth the man that came into thine house, that we may know him.

23. Хозяин дома вышел к ним и сказал им: нет, братья мои, не делайте зла, когда человек сей вошел в дом мой, не делайте этого безумия;

УПО: І вийшов до них той чоловік, власник того дому, та й сказав їм: Ні, мої браття, не робіть же ви зла! По тому, як увійшов цей чоловік до мого дому, не зробіть такої гидоти!

KJV: And the man, the master of the house, went out unto them, and said unto them, Nay, my brethren, nay, I pray you, do not so wickedly; seeing that this man is come into mine house, do not this folly.

24. вот у меня дочь девица, и у него наложница, выведу я их, смирите их и делайте с ними, что вам угодно; а с человеком сим не делайте этого безумия.

УПО: Ось дочка моя дівчина, та його наложниця, я їх виведу, а ви візьміть їх, і зробіть їм, що вам до вподоби, а тому чоловікові ви не зробіте цієї огидної речі!

KJV: Behold, here is my daughter a maiden, and his concubine; them I will bring out now, and

humble ye them, and do with them what seemeth good unto you: but unto this man do not so vile a thing.

25. Но они не хотели слушать его. Тогда муж взял свою наложницу и вывел к ним на улицу. Они узнали ее, и ругались над нею всю ночь до утра. И отпустили ее при появлении зари.

УПО: Та ті люди не хотіли слухати його. І схопив той чоловік свою наложницю, і вивів до них назовні. І вони познали її, і безчестили її цілу ніч аж до ранку, і відпустили її, як зійшла рання зоря.

KJV: But the men would not hearken to him: so the man took his concubine, and brought her forth unto them; and they knew her, and abused her all the night until the morning: and when the day began to spring, they let her go.

26. И пришла женщина пред появлением зари, и упала у дверей дома того человека, у которого был господин ее, [и лежала] до света.

УПО: І прийшла та жінка, як ранок вертався, та й упала, і лежала при вході до дому того чоловіка, що пан її був там, аж до світу.

KJV: Then came the woman in the dawning of the day, and fell down at the door of the man's house where her lord was, till it was light.

27. Господин ее встал поутру, отворил двери дома и вышел, чтоб идти в путь свой: и вот, наложница его лежит у дверей дома, и руки ее на пороге.

УПО: А пан її встав рано, і відчинив двері до дому та й вийшов, щоб іти своєю дорогою, аж ось та жінка, його наложниця, лежить при вході до дому, а руки її на порозі.

KJV: And her lord rose up in the morning, and opened the doors of the house, and went out to go his way: and, behold, the woman his concubine was fallen down at the door of the house, and her hands were upon the threshold.

28. Он сказал ей: вставай, пойдем. Но ответа не было, [потому что она умерла]. Он положил ее на осла, встал и пошел в свое место.

УПО: І сказав він до неї: Уставай і підемо! Та вона не відповіла, бо вмерла. І взяв він її на осла. І встав той чоловік, і пішов до свого місця.

KJV: And he said unto her, Up, and let us be going. But none answered. Then the man took her up upon an ass, and the man rose up, and gat him unto his place.

29. Придя в дом свой, взял нож и, взяв наложницу свою, разрезал ее по членам ее на

двенадцать частей и послал во все пределы Израилевы.

УПО: І ввійшов він до дому свого, і взяв ножа, і схопив свою наложницю та й порізав її за костями її на дванадцять кусків, і порозсилав по всій Ізраїлевій країні.

KJV: And when he was come into his house, he took a knife, and laid hold on his concubine, and divided her, together with her bones, into twelve pieces, and sent her into all the coasts of Israel.

30. Всякий, видевший это, говорил: не бывало и не видано было подобного сему от дня истребления сынов Израилевых из земли Египетской до сего дня. Обратите внимание на это, посоветуйтесь и скажите.

УПО: І сталося, кожен, хто це бачив, то говорив: Не бувало й не бачено такого, як це, від дня виходу Ізраїлевих синів з египетського краю аж до цього дня! Зверніть увагу на це, радьте та говоріть!

KJV: And it was so, that all that saw it said, There was no such deed done nor seen from the day that the children of Israel came up out of the land of Egypt unto this day: consider of it, take advice, and speak your minds.